

אדר

"קיימו וקיבלו"

★ 3300 שנה ליציאת מצרים — ז' אדר ★
חג הפורים ★ "מבצע יום הולדת" —
כ"ה אדר ★ פרק השלושים / לעיני כל
ישראל ★ הנחת אבן פינה ל"קמפוס חיה
מושקא" ★

ר"ח אדר, ערב שבת-קודש פרשת 'תרומה'.

היום נודע כי כ"ק אדמו"ר שליט"א ישאר בביתו ביום השבת-קודש ולא יבוא ל-770 אף לא לתפילות וגם לא לתקיים התוועדות. קשה לבטא את ההרגשה כאשר כולם לא יודעים איך יכולה בכלל להיראות שבת ב-770 ללא שכ"ק אדמו"ר שליט"א יהיה שם. בערב שבת כמו בשאר התפילות התפלל כ"ק אדמו"ר שליט"א בביתו. לתפילות השבת נכנסו רק אנשים נשואים וחתנים, אבל רבים מהתמימים הלכו ליד הבית והאזינו בגעגועים לתפילות ולקדישים של כ"ק אדמו"ר שליט"א מאחורי החלון...

במוצאי שבת-קודש, שוב הפתעה - כמה דקות לאחר תפילת מעריב במניינו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, לאחר שכבר עלה לקומה השנייה לחדרו חק', ירד למטה והשמיע שיחת-קודש.

בתחילת הדברים עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א על מעלת הזמן וממילא השפעת הברכה שבו, החל ממוצאי-השבת הראשונה בחודש אדר, בחודש אשר נהפך להם וכו'. וכיצד נהפך, באופן שהגזירה לכתחילה לא באה. ובה גופא במוצאי שבת-קודש שאז יהודים אומרים "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר כן תהיה לנו", שגם בנוסח זה הנה מלבד עצם הברכה הרי בולט אופן הברכה כסיפור דברים ש"כן תהיה לנו" ולא רק כחבטחה וכדו'. ונוסף על כך בזמן של סעודתא דדוד מלכא משיחא, ובהדגשה שכל זה קשור עם מה שבירכו וניחמו (אבלים) בזמן האחרון, שעל זה כבר קיימת הבטחת התורה "אברכה מברכך", שכל ענין הברכה הוא תוספת והמשכת 'חיות' יתר. (שזה כולל גם את כל שאר הדברים, משום ש"מאן דיהיב חי' יחיב מזוני"). ומכיון שמדובר על 'חיות' יש כאן חוראה מיוחדת (בעקבות המאורעות האחרונים) של "והחי יתן אל לבו"...

בין שאר הדברים הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א את דברי ה"נפטרות" הרבנית הצדקנית נ"ע שהתבטאה כי גם אביה (הרבי מוהרי"ץ נ"ע) וגם הספרים שייכים לחסידים, ודברים אלה פעלו את פעולתם אפילו על עמי הארץ (שאינם יהודים) כמו בגאולת י"ט כסלו - כך גם האיחול שיהיה בנוגע לגאולה ועוד דברים שיתבצעו לעין כל עד לעיני עמי הארץ.

לאחר השיחה הארוכה (שבוודאי תופיע בפ"ע) הודיע במפתיע על חלוקת דולרים ושוב זרמו המונים לבית כ"ק אדמו"ר שליט"א כאשר כל אחד מקבל מידו הקדושה שטר לצדקה.

יום ראשון, ג' אדר.

למרות שמקום עבודתו בקודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא עתה בימים אלו בביתו אשר ברחוב פרזידנט, הרי - כפי הנראה - פרט לזה שום דבר מפרטי עבודתו בקודש לא השתנה. והדברים אמורים (בין השאר) הן כלפי חלוקת הדולרים לצדקה מדי יום ראשון, כשזו עברה - על כל האלפים הרבים העומדים בתור לקבלם - מ-770 ל-1304... (בביתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א) והן כלפי עבודת הקודש בנסיעתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א - באורח קבע - לאוחל הקדוש מדי יום ראשון וחמישי. (מלבד הימים המיוחדים האחרים כגון ערב ראש-חודש וכדו'). גם היום נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לאוחל וזאת כמה שעות לאחר שנסתיימה חלוקת הדולרים.

בין הבאים לקבלת הדולרים היתה גם משלחת - בת ארבעה רבנים - העומדת בראש ארגון "דינר" לטובת מוסדות חסידות גור בארץ-הקודש. מכל אחד מהם זכינו לשמוע מילים ספורות שיצאו מפי הקודש. לראשון מהם, הרח"ג ר' ישראל מאיר לאו רבה של נתניה, נאמר בין השאר: "שמו חולך לפניו... יאריך ימים על ממלכתו. כידוע הביאור של 'יום שכולו ארוך', הכוונה שכבר מתחילתו הוא ארוך" - וחסיף: אין צריך לחכות לשנת ח' 120 כדי לראות שישנה אריכות-ימים, אלה שכבר מעתה מורגשת אריכות-הימים.

לר' מאיר הלחמי (בנו של הרב דוד הלחמי מעורכי עיתון "שערים"): "אביכם כתב בעיתון, מקובל היה בליובאוויטש לומר, שלפני ביאת המשיח יתפרסם על כך בעיתונים... תזכו גם אתם לכתוב על-כך עוד לפני כן"... לרמ"ח שיינפלד (חבר מועצת עיריית בני-ברק): "יש לכם תפקיד גדול, בעיר גדולה. הקב"ה אינו בא בטרוניה עם בריותיו והוא נותן לכל אחד כוחות בהתאם למעמדו ומצבו". הרב אלבויס, שהיה עם המשלחת, קיבל ברכה מיוחדת עבור בני משפחתו.

יום שני, ד' אדר.

עתה, לזכות גדולה תחשב לאשר עלה בגורלו להיכנס פנימה אל הקודש ולהתפלל במנינו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בביתו הקדוש, ומי שזכה לזאת נחרט המעמד המרטיט היטיב בליבו: כרבע שעה לפני התחלת התפילה נכנסים כל הזכאים להשתתף בתפילה, פנימה. מניחים תפילין וממתינים בחדר-קודש

לרדת כ"ק אדמו"ר שליט"א מן הקומה העליונה, למטח לתפילה. מתחת למנורת קיר בת שני קנים, מוצב הסטנדר (עליו מתפלל כ"ק אדמו"ר שליט"א ב-770); הכיסא עומד בצד. במרכז החדר שולחן קטן ועליו בימת הגבהה

נוספת בשביל קריאת-התורה. התרגשות מיוחדת על פני כולם כשמתקרב השעה 10:00. יש המעיינים ברגעי חיל אלה בקונטרס או במאמר חסידות שבידם. השעה 10:00. רחש קל נשמע מלמעלה. הכל זעים ונעים ויוצרים מעגל רחב סביב שיפולי המדרגות המחברות את שתי הקומות. כ"ק אדמו"ר שליט"א מופיע בקצה המדרגות העליון עטוף בטליתו ועטור בתפילין.

פני קדשו מאירות ורציניות ביותר והמחזה מאוד 'מלכות-די"ק'. בסוף המדרגות פונה כ"ק אדמו"ר שליט"א היישר ליעמודי, והתפילה מתנהלת כרגיל. לפני קריאת-התורה נמסר ספר התורה (חקטן) לידי כ"ק אדמו"ר שליט"א [שאגב נוהג לנשקו בטליתו לפני שנמסר ספר-התורה לידיו הק'] והוא מובילו לבימת הקריאה ומניחו עליה. כ"ק אדמו"ר שליט"א עלה לישלישי ולאחר-מכן אמר חצי קדיש. בסיום התפילה הכריז הגבאי על שעת תפילת מנחה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עלה חזרה לקומה העליונה.

יום רביעי, ו' אדר.

היום נתלו בחוצות השכונה מודעות ועליהן הנוסח שנמסר היום מאת כ"ק אדמו"ר שליט"א: "היות שהיום ומחר זהו ז' אדר - יומא דמשה רבנו ע"ה (יום הולדת ויום ההילולא שלו), והשנה היא שנת 3300 ליציאת מצרים ומתן-תורה (ב' אלפים תמ"ח - ה' אלפים תשמ"ח), יש לנצל יום זה מיט א טראסק און א שטורעם. לסדר התוועדות בכל מקום שאפשרי וכ"ו".

בהתאם לכך התקיימה הערב ב-770 התוועדות חסידים ברוב עם. בין ראשי המתוועדים היו מזקני החסידים: הגאון החסיד רבי דוד חננין שליט"א שריתק את הקהל בדברי עידוד והתעוררות חמים ונלהבים. הרה"ח ר' שניאור זלמן גור-אריה שהדגיש בדבריו את מעלת השמחה המיוחדת הנדרשת בעבודת ה' במיוחד בימים אלה, מה גם שכ"ק אדמו"ר שליט"א חזר על כך פעמיים מספר בעת האחרונה - "ימי שמחה ומשתה..." והרה"ח ר' מאיר אבצן שהזין את הקהל זמן ארוך בסיפורים הרבים שקלחו מפיו. אח"כ התוועדו המשפיעים הרה"ח שלום מארוזוב והרה"ח מענדל מארוזוב שעות ארוכות אל תוך הלילה.

יום חמישי, ז' אדר - יום הולדת ופטירת משה רבינו ע"ה.

כשחזר כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעת ערב מהאוהל הקדוש התפלל בביתו תפילות מנחה וערבית. לאחר התפילה הכריז הגבאי כי הערב תתקיים שוב התוועדות חסידים בבית-המדרש '770' (זאת על-פי הצעת כ"ק אדמו"ר שליט"א).

בתוך הבית וב-770 היו הכל דרוכים בציפייה רבה מתוך תקווה לזכות לשיחה מכ"ק אדמו"ר שליט"א, ואכן לאושרם של הכל לא היה גבול, כשלפתע הוקרב המיקרופון והקול נשמע: "היום הוא ז' באדר..." בשיחת הקודש שארכה כ-45 דקות ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א באורח נפלא את המעלה המיוחדת בשנה זו שהיא 3300 מיציאת מצרים ומתן-תורה. כמו כן עמד בהרחבה רבה על ההוראות בעבודת השם הנלמדות משיעורי הרמב"ם והחומש היומיים. ו...שוב, כרגיל בעת האחרונה, סיים בחלוקת דולרים לצדקה.

בחוף שרר קור עז כשליד הבית של כ"ק אדמו"ר שליט"א חשך התור הארוך שחלף במהירות רבה פנימה וחוצה מחדלת האחורית. כשעבר הגבאי שהכריז לפני כן על ההתוועדות, אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א כי ביחס להתוועדות הערב, הרי שיש לנהוג באופן של 'מעלין בקודש'... ואכן מאוחר יותר התקיימה ב-770 התוועדות חסידים מרשימה בחשתתפות קהל רב של אנשי והתמימים שיחיו, כשעל ההתוועדות 'מנצח' הגבאי הרה"ח יהושע פינסון. בין נושאי הדברים בהתוועדות היו הגר"ק מארלאוו שליט"א חבר הבד"ץ 'דקראון-הייטס', הרה"ח דב בער לוין, הרה"ח מיכאל טייטלבוים והגר"ד חנוך שליט"א.

התוועדות ז' אדר ב"חובבי-תורה".

אירוע מרגש ומיוחד במינו התקיים הערב יום חמישי ז' אדר ביזאל' הגדול של ישיבת תומכי-תמימים המרכזית - "חובבי-תורה". מאות רבות של תמימים בראשות נציגי ההנהלות הרוחניות גדשו את האולם בכנס-התוועדות מיוחד שניזון מטעם ה'מזכירות'.

את הערב רב-הרושם פתח והינחה מנהל הישיבה הרה"ח דוד רסקין כאשר המסר המרכזי בדבריו הוא ההכנה הרוחנית שיש לכל, ובמיוחד לתמימים - לעשות לקראת היום הבהיר י"א ניסן הממשמש ובא, שזו לבטח תהיה המתנה הנפלאה ביותר ושתגרום נחת-רוח אמיתית לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

בדבר מלכות פתח ראש-הישיבה הגרש"י לפקובסקי שחזר בבהירות רבה על שיחת הקודש שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שעות מספר קודם לכן. בהמשך גם התייחס ראש-הישיבה לדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחד הרבנים בעת ניחום האבלים, בהתייחסו למדרש על הפסוק "מתה עלי רחל" המראה עד כמה נגע הענין ללבו של יעקב - באשר לזאת, פנה נרגשות להתמימים להרבות ולחקיד באופן מיוחד על כל אותם דברים שיסבו לרבי שליט"א נחת ושמחה.

הגה"ח ר' שלום מארוזוב, התייחס לדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בהוראה האחרונה לערוך התוועדות לרגל מלאות 3300 שנה ליציאת מצרים ומתן תורה, כשהדגשה הפעם היא על היגיעה, 'עמל-תורה', וכפי שנאמר כבר למשה רבנו לפני יציאת מצרים "בחוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה", שוב הדגשה מיוחדת על העבודה והיגיעה.

את דברי הנהלת ישיבת 'אהלי-תורה' הביא מנהלה הרה"ח מיכאל טייטלבוים שהצביע על 'אהבת-ישראל' כדבר העומד על הפרק ודורש התחזקות בצטטו לשם כך מתוך דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחת-הקודש הראשונה לאחר פטירת הצדקנית הרבנית נ"ע, אשר נושא אהבת-ישראל עמד במרכז.

נאום רב רושם נשא ראש ישיבת "תומכי-תמימים" מאריסטאן, הגר"י וילשאנסקי: "התמימים הם אלה שמאז ומתמיד חשו ראשונה את כוונותיו ורצונותיו הקדושים של כ"ק אדמו"ר שליט"א. 'תמיס' הינו 'סאלדאטי' (חייל) הנמצא בחיכוך לקראת הפקודה שתינתן, אלא שלפעמים קורה ושוכחים קצת מכוחות אלה הטמונים בכל אחד. כל מה שיש לעשות הוא לעורר את הכוחות הללו, ולעורר האחד את רעהו".

הרה"ח שלמה זרחי משפיע בזאל "חובבי-תורה" אמר נרגשות: "דוקא ברגעים אלה חשוב שנוכל כולנו - התמימים - לומר לרבי שליט"א: 'טאטע,

מיר זיינען מיט דיר!" (אבא אנחנו איתך). את הקשר בין אירוע זה שכל מטרתו היא חיזוק והוספה בהתקשרות לכ"ק אדמו"ר שליט"א לתאריך ז' אדר ולפרשת-חשובע "ואתה תצוה" מצא וביאר חרב יקותיאל ראפ, המשגיח בשיבחה.

לסיום חימם את הלבבות בדבריו המעוררים הרה"ח יצחק שפרינגר שקרא לתמימים להשפיע ולעורר אחד את השני מתוך אהבת-ישראל כנה ואמיתית בבחינת "איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק". בסיום ההתוועדות הוגש כיבוד קל וחולק משקה לאמירת 'לחיים'.

יום שישי, ח' אדר, ערש"ק פ' 'תצוה'.

לתפילת מנחה נכנסו היום לבית כ"ק אדמו"ר שליט"א התמימים דשיבת תו"ת - מאריסטאן.

השמועה אומרת כי לאחר תפילת מנחה קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א להרה"ח חס"ד הברשטס שבא עם בנו, ונתן לו חומש של כ"ק אדמו"ר שליט"א עצמו ותהילים של הרבנית הצדקנית נ"ע. לאחר מכן נתן גם לבנו הצעיר סידור 'קרבן מנחה' של הרבנית נ"ע, בהוסיפו: הוא הרי גרם לה שמחה...].

נודע כי גם השבת לא יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מביתו. אגב, דבר מעניין שהתפרסם רק עתה הוא, כי כבר בשבת הקודמת ביקש כ"ק אדמו"ר שליט"א להודיע לחתנים (המקבלים עליה במנין כ"ק אדמו"ר שליט"א בביתו), כי התפילה תתקיים בבית, ועל-כן שיכינו את שקיות היממתקים במקום התפילה מבעוד מועד...

יום ראשון, י' אדר.

כבר בתחילת שבוע זה יצא לאור 'קונטרס פורים - תשמ"ח' הכולל מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך", שנאמר על-ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתוועדות פורים שנת ה'תשד"מ והוגה על-ידו השנה לקראת חג-הפורים. המאמר מיוסד על מאמר ד"ה זה שנאמר ע"י כ"ק אדמו"ר מוהריי"ץ נ"ע בשנת ה'ת"ש, והוא מעמיק בענין השינה — כביכול — למעלה, על-פי המובא בילקוט שמעוני: "בלילה ההוא נדדה שנת המלך - זה מלכו של עולם", שהיא בדוגמת השינה למטה [שכן "כמים הפנים אל הפנים כן לב האדם (- הגשמי) אל האדם" (- העליון)], כשבסופו של דבר עולה מתוך הביאור הנפלא כי דווקא בזמן הגלות חרי שמעלתם של ישראל גדולה וגבוהה במיוחד אלא שאינה ניכרת כלפי חוץ, דבר שיחיה בגאולה האמיתית והשלימה בבי"א. גילוי האור החדש "נחטף" בשמחה ונלמד בחתלחות גדולה בקרב אנ"ש וחתמימים שיחיו.

תכונה מיוחדת ניכרת בימים אלה ב-770 ערב בואם של רבים מאנ"ש שיחיו מכל רחבי תבל על-מנת לחוג את חג-הפורים בדלי"ת אמותיו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א. בינתיים לא ברור עוד איך יהיה הסדר בחג-הפורים אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א בכל הקשור לקריאת המגילה וההתוועדות הרגילה להתקיים מדי שנה במועד זה.

זכות מיוחדת נפלה השבוע בחלקנו התמימים בחלקם של תלמידי התמימים ובחלקה של הנהלת הישיבה, בקבלת מענה וברכתו הק' של כ"ק

אדמו"ר שליט"א על הכנס-החתנוועדות המיוחד שקיימו הנהלות הישיבות לכל התמימים בשבוע שעבר (עליו דווח לעיל), וזה לשון מענהו הק': "נת' ות"ח, אזכיר עה"צ. שיעזור השי"ת שיהיה המשך טוב כו".

כל זאת נודע בכנס מיוחד שערכה ההנהלה לרגל זה - עם תלמידי הישיבה, שקיבלו את הבשורה בהתרגשות ושמחה. התכנסות זו נוצלה גם לקבלת החלטות טובות להתחזקות והוספה באופן של מעלין בקודש בהתמדה ושקידה רבה ביותר בלימוד התורה, בהתאם להוראה: "...שיהיה המשך טוב".

יום רביעי, י"ג אדר, תענית אסתר.

הבוקר עבר כ"ק אדמו"ר שליט"א לפני התיבה גם באמירת הסליחות שאחר התפילה. לאחר תפילת מנחה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שיחת 'דברי-כיבושין' שארכה כ-45 דקות. בין הדברים בלטה באופן מיוחד ההדגשה על ענין האחדות כפי שהיא נרמזת בדברי אסתר "לך כנוס את כל היהודים". זוהי גם ההוראה משיעור הרמב"ם היומי בהלכות ערובין, שאף העירוב מטרתו לאחד רשויות רבות ואנשים רבים. כאן גם קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א לארגן בכל אתר ואתר התוועדויות גדולות בחג-הפורים בהשתתפות אנשים נשים וטף (על-פי הדין כמובן) ו"ברוב עם הדרת מלך" - מתוך שמחה מיוחדת.

היה גם ביאור נפלא בחומש היומי: "ופני לא יראו", כי גם בזאת ניכרת פעולת תפילתו של משה, אף ש"לא יראו", ועל-דרך המבואר בתניא כי אי אפשר לבטאות עמקות של חכמה בכך שאין היא נתפסת בידיים... רק דבר שהוא בערך לזולתו יש צורך לשלול אותו. כמו כן אם התורה שוללת: "ופני לא יראו", הרי שזו הראיה כי למשה היה 'ערך' מסוים לראייתו זו (ומשום כך יש מקום לשלול אותה), בדוגמת חשגת השלילה. לסיום חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א בביתו שטרות לצדקה לכל האלפים שחלו לנחור לרח' 'פרזדינט'. לקראת חג-הפורים הפתיע כ"ק אדמו"ר שליט"א כששלח מברק ברכה לכל מחנות אנ"ש ש"י ברחבי העולם: "פורים שמח ושבת שלום וחתוועדויות באופן דהקהל ותשמח, מתוך אורה ושמחה וששון ויקר ובהחלטות טובות ומוצלחות, באורה זו תורה וכו' ככל פירושי חז"ל. וכפליים לתושייה ונחלתנו, כהשיעור בתורה. לחיים, לחיים ולברכה ולמסמך תיכף ממש גאות פורים זה לגאולתנו וחתנחותנו ע"י משיח צדקנו".

צאתו לאור של 'חיליקוטי' השבועי הוקדמה חשבוץ לקראת פורים והשיחה היא על מעשה הגמרא ב"קס רבה ושחטיה לרבי זירא" (-) ש"פ שמיני וש"פ תזריע תשד"מ).

במשך היום נודע כבר הסדר שיהיה בקריאת המגילה הלילה. כ"ק אדמו"ר שליט"א ישמעאת קריאת המגילה בביתו. במנין מצומצם זה ישתתפו מאנ"ש רק האורחים שהגיעו לכבוד פורים, ומחתמימים תעמוד קבוצה (מחציתם בלילה ומחציתם ביום). תפילת ערבית כרגיל בשעה 20:6. לקראת תפילת ערבית נכנסו פנימה לתוך הבית לפי הסדר הנ"ל. החדר היה צפוף באדם. על דלת הסלון מודבק המברק לחג-הפורים... על גבי הסטנדר של כ"ק

אדמו"ר שליט"א הותקן מבנה עץ ארוך להנחת המגילה. לרגע, דממה... כ"ק אדמו"ר שליט"א יורד מלמעלה, בכף ידו הקדושה הסידור ומתחת לזרועו המגילה בתוך נרתיק-כסף ארוך מבחיק. מבט רציני על פניו הקדושות. בחרת-קודש מביטים הכל אחר תנועותיו של הרבי שליט"א. כ"ק אדמו"ר שליט"א ניגש אל התיבה, מניח על-גבה את המגילה ומתפלל מעריב. לאחר 'שמונה עשרה' מתחילה קריאת המגילה מפי ה'בעל-קורא' הרה"ח ר' מרדכי שוסטרמן מהבמה הקטנה שבמרכז החדר. כ"ק אדמו"ר שליט"א מוציא את המגילה מנרתיקה, מקפלה שלוש פעמים (כמנהג). כ"ק אדמו"ר שליט"א קורא בלחש את כל המגילה. יש אומרים שגם את הברכות שלפניה ולאחריה מברך הוא בעצמו. בקריאת 'המין' מכה קלות ברגלו על גבי הרצפה (יש כמה ילדים שמרעישים ברעשניהם - כ"ק אדמו"ר שליט"א הזכיר מנהג זה בשיחה היום...). בסיום התפילה בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א את הקהל בהנדת-ראש, ואחר עלה למעלה.

בלילה התקיימו ב-770 התוועדויות חסידים. גם ביזאל ב"חובבי-תורה" התקיימה התוועדות תמימים גדולה. באופן כללי ניתן לומר כי את כל ה'פורים' הזה מלווה הרגשה של "חדוה תקיעא בליבא...".

יום חמישי, י"ד אדר - פורים.

אחרי תפילת שחרית הבוקר וקריאת המגילה, החל הרה"ח שלמה קונין לשיר ויהי בימי אחשוורוש... כ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בהנפת יד חזקה משך כל דרכו חזרה לקומה העליונה. הדבר גרם לשמחה גדולה ורקדו משך זמן מה בתוך החדר.

כ"ק אדמו"ר שליט"א עובר לפני התיבה בביתו

אחרי תפילת מנחה התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת שיחת-קודש במשך כשעה, כשבחלקה הראשון (לפחות) היה זה מאמר ד"ה מגילה נקראת כו', שנסב בעיקרו על פעולת היהודי - בעבודת השם שלו - בהשלמת

חבריה. להזכיר כאן רק כמה מה'פנינים' שהושמעו כ'בדרך-אגב' בתוך השיחה: "קיימו וקיבלו היהודים את אשר החלו לעשות" - הכוונה בזה היא שכל היסטורעס' (- רעש) וגודל המעלה של קבלת התורה מסיני, הוא רק באופן של 'החלו' לעשות ביחס להנפצל על-ידי היהודי בחג-הפורים מדי שנה ושנה!

כשהוזכר השיעור ברמב"ם אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א על-דרך הצחות - מדוע נסמך לימוד הלכות שביתת העשור ברמב"ם — (שיעור יומי ט"ו אדר) לפורים, הרי זה על פי המבואר שיום כיפור הוא רק כפורים, ועל כן דווקא לאחר ובסמיכות לחג-הפורים יכולים לדעת את העבודה הנדרשת ביום הכיפורים...

בין הדברים הוזכר נושא הגאולה והגלות, כ"ק אדמו"ר שליט"א דיבר בכאב רב על צעקת היהודים 'עד מתי?!', כשבחמשך הזכיר כי ביום זה הדין הוא, ש"כל הפושט יד נותנים לו", ואין להמתין ליותר מאשר פעולה פשוטה של הושטת יד, כדי לקבל את אשר מבקשים 'מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה...'. במלים אלו קולו של כ"ק אדמו"ר שליט"א חנוק בבכי. היתה גם הוראה למעשה בפועל: להתחיל מיד לפעול בהנוגע ל'מעו-חטיין' - 30 יום קודם החג.

וכמובן... דולרים לצדקה. בחוץ לא פסק הגשם השוטף מן הבוקר לרגע אחד, אבל כל זה לא הפריע להמוני האנשים כולל הנשים שבאו עם ילדיהם המחופשים, ולאותם חובשי היספודיקים וה'שטריימלים' שהופיעו גם הם על מנת לזכות בקבלת הדולר מידי הקי' של כ"ק אדמו"ר שליט"א בחג-הפורים. לילדים רבים שהיו מחופשים חייד הרבי שליט"א.

מרבית מאנשי והתמימים שיחיו שהיו אותה שעה בכל מיני מקומות ועסקו ב'מבצע פורים' נמנעה שמיעת השיחה, והיא הושמעה אחר-כך פעמים רבות ב-770.

בלילה בשעה 9:30 התקיימה על-פי הוראת ובקשת כ"ק אדמו"ר שליט"א התוועדות ברוב עם הדרת מלך - כשגם הנשים והטף מילאו את עזרת הנשים - בניצוחם של גבאי בית-המדרש (שבזמן האחרון ידיהם מלאות עבודה...). בתחילת ההתוועדות הוקרנה ב'וידיאו' שיחתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר שליט"א מהצהריים (שבמשך כל השיחה היו עיניו הקי' עצומות). לאחר מכן נלמד המאמר בלילה החוא כו' ע"י הגאון החסיד רבי יואל כהן שליט"א ולאחר מכן הושמעו דברי התעוררות מיוחדים בהתוועדות החסידים שנתמשכה - מתוך קירוב הדעת והלב - שעות רבות.

ה"ליקוטי שיחות" השבועי מפרשת תצוה הודפס פעם נוספת בהוצאה שנייה עם שינויים מסויימים בגוף השיחה כשבסופו 'הוספה', שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א בתענית אסתר תשמ"ג על הצורך בהימנעות מחלבשת ילדים בבגדיו של המן שמתוך כך מזדהים הם - לזמן מה - עם אישיותו השלילית, דבר שמשפיע על כל חינוכם גם בעתיד.

בשבת-קודש זו התפלל גם-כן כ"ק אדמו"ר שליט"א בביתו. במוצאי שבת-קודש התקיימה סעודת מלוח-מלכה באולם 'אחלי תורה' לזכר נשמת הרה"ג הרה"ח רבי זלמן שמעון דבורקין ע"ה מי שהיה רבה של שכונת קראון-הייטס. דברים גדולים ונפלאים מהנחתו המפוארת של הרב ז"ל

הועלו על נס בערב זה, שהיווה גם ערב התרמה לקרן הגמ"ח שהוקמה ע"ש הרב ורעיתו הרבנית ז"ל.

יום רביעי, כ' אדר.

בלילה, לאחר תפילת ערבית, פתח לפתע כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת שיחה שנמשכה כשעה בערך (כשרוב הזמן עיניו הקי' עצומות). הדברים נאמרו לרגל מלאת 30 יום לפטירת הרבנית הצדקנית נ"ע ביום המחר. בשיחת הקודש המיוחדת הסביר כ"ק אדמו"ר שליט"א (ביחס למאורע זה) כי בעצם כל דבר הקורה בעולם — קשור ולכן גם — פועל שינוי בכל סדר ההשתלשלות. כ"ק אדמו"ר שליט"א הביא לכך כמה דוגמאות בהלכה כשבין השאר הובאה כדוגמה מצות ציצית אשר תפקידה היא "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצותי גוי" ש"קיום מצוה אחת קשור עם קיום כל מצוות התורה. זאת ועוד: כאשר מלבישים ציצית אפילו על ילד קטן אף שלא הגיע לגיל חינוך ואף שהוא עצמו כלל לא יודע מכך, הרי שבזאת פועלים שינוי גדול בכל סדר ההשתלשלות וכפי המובא ברמב"ם ביחס לכל העושה אפילו מעשה טוב אחד הרי שבכך "גורם לו ולכל העולם כולו תשועה ויחלה".

בחמשך הדברים הסיק הרבי שליט"א הוראות בעבודת ה' — ההוראות בענין זה גם מהשיעורים היומיים בחומש וברמב"ם.

"לא יזח החושן מעל האפוד", האפוד שמקומו היה מאחורי גבו של הכהן — דבר המורה על דרגה נמוכה ביותר — ועל אפוד זה נאמר לשון "יזח החושן" גוי והיינו שחייב להיות קשר מתמיד בין החושן — בגד ראשון במעלה — ובין האפוד. לאמור: אלוקות וקדושה קשורות ושייכות לדרגות ולפרטים הקטנים והנמוכים ביותר. וחרמב"ם חיומי שהוא סדר ה'הגדה' (של פסח), ענין חשיך — עצם האמירה גרידא — לכל אחד ואחד עד לקטן שבקטנים.

כמנהגו הקי' סיים כ"ק אדמו"ר שליט"א בחלוקת דולרים לצדקה.

יום חמישי כ"א אדר, יום ה-30 להסתלקות הרבנית הצדקנית נ"ע.

במאורע מיוחד במינו התקיימה בצהריים בבית המדרש הגדול ב770 חגיגת סיום ספר התורה שנכתב ע"י כל השלוחים ברחבי תבל לזכות כ"ק אדמו"ר שליט"א ושכתיבתו הסתיימה היום — יום ה-30 להסתלקות הרבנית הצדקנית נ"ע. מאוחר יותר בערב התקיימה סעודת מצוה ב-770. (ראה בפרק ה-30).

בלילה, בשעה 7.00 בערך, חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א מהציון הקי'. לאחר תפילת ערבית החל הרבי שליט"א שוב במפתיע באמירת שיחת הקודש, הקהל האזין נרגשות לדברי הרבי שליט"א שזה עתה חזר מהאוהל והחליט לזכות אותו שוב בדבריו ובהוראותיו הקי'.

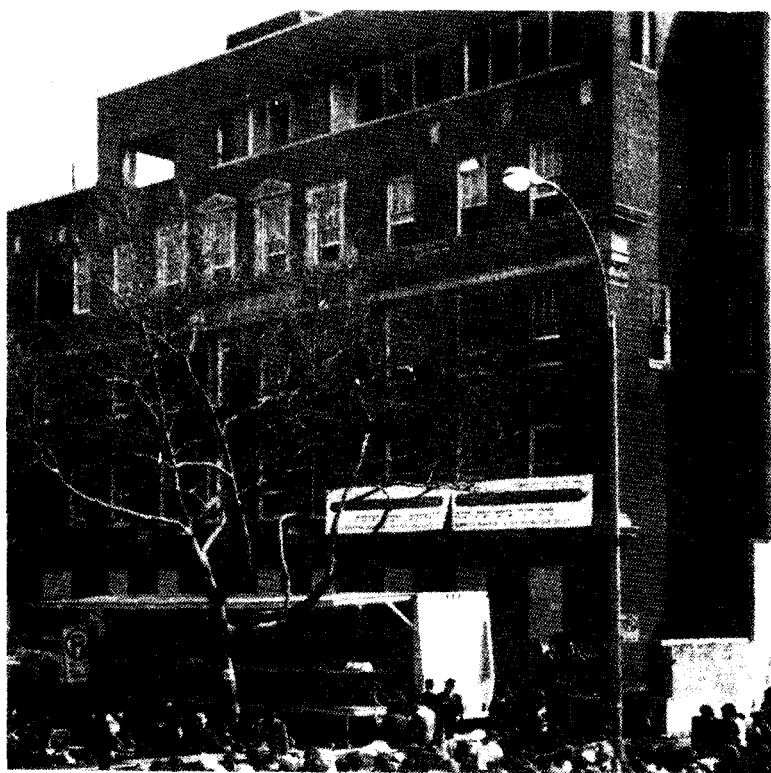
הדברים נסבו בעיקרם על העובדה שעל פי הלכה הרי שעתה נסתיימה תקופה אחת בענין האבל ומכאן ואילך מתחילה תקופה חדשה אלא שזאת אינה קשורה עוד בעניני צער ואבל אלא באמירת קדיש ולימוד משניות לזכר ולעילוי הנשמה. כל זאת לפי הדין של "והחי יתן אל ליבו", שדין זה

הנה מכיון שהתחיל, אין לו יותר הפסק ומאותו זמן שחל הדין הזה על היהודי — הוא נשאר קיים ומוטל עליו לנהוג לפיו, לעולם. כ"ק אדמו"ר שליט"א, כבליל אמש, הזכיר על ההתעסקות המיוחדת עתה ב"מעות חיטים". לאחר סיום השיחה חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א שטרות לצדקה בביתו, כאשר שוב, כל אחד ואחד עובר על פני הקודש ומקבל דולר מידו הק'. אגב, אם היו ספיקות בנוגע להנהגתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך השנה כולה, הרי שהם נפתרו בתפילת ערבית (לאחר השלושים) כאשר גם בה עבר כ"ק אדמו"ר שליט"א לפני העמוד.

היום יצא לאור המאמר ד"ה "ומחה ה' דמעה" גוי שנאמר בשעתו בחודש אב תשכ"ה והוגה על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א לרגל מלאת 30 יום לפטירת הרבנית הצדקנית נ"ע. המאמר מדבר על ענין הטוב הרוחני לעתיד לבוא ועל הקשר ההדוק בין זאת לבין ביטול ענין המיתה הגשמית.

במצב החווה השורר בקרב החסידים הרי טבעי שדבר זה גרם לשמחה והתרגשות גדולות בקרב אנשי והתמימים שיחיו שניצלו את השעות הסגוליות שנותרו עדיין מן היום המיוחד, כדי ללמוד את המאמר בזמן שלכבודו ניתן.

השלושים

* הכתבות שבפרק זה חיוג תדפיס מתוך עתון "כפר חב"ד".

"לעיני כל ישראל"

המונים מילאו מפה לפה את בית-המדרש הגדול ב-770, בחגיגת סיום כתיבת ספר-התורה שכתבו ה"שלוחים" לזכות כ"ק אדמו"ר שליט"א. הסיום נערך ביום השלושים להסתלקות הרבנית הצדקנית ע"ה וההתעררות הורגשה בחלל בית-הכנסת. ההפתעה הגדולה ביותר היתה בשבת-קודש, כאשר כ"ק אדמו"ר שליט"א הקדיש כמחצית מההתוועדות לנושא זה.

המעמד הגדול היה מרגש הפעם יותר מתמיד. גם בגלל סוגו וגם בשל עיתויו המיוחד. זו היתה הסיבה לשמחה הגדולה והעצומה שהקיפה את כולם בחגיגה הגדולה של סיום כתיבת ספר התורה, השבוע, ב-770. אם תמיד מביאה חגיגת סיום כתיבת ס"ת לשמחה יהודית אמיתית — הרי הפעם נוספה לכך היחודיות המיוחדת, שראשיתה בעובדה שהמדובר בספר תורה שנכתב על ידי השלוחים לזכות כ"ק אדמו"ר שליט"א לאויש"ט — וסיומה בעיתוי המיוחד: כ"א אדר — יום השלושים להסתלקותה של הרבנית הצדקנית נ"ע.

ההתחלה.

תחילת המעשה ב"א ניסן אשתקד, כאשר ביוזמתו של הרה"ח ר' נתן גור-אריה, שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א בבופאלו, נטלו על עצמם כל חיילי צבא-השלוחים ברחבי תבל את משימת כתיבת ספר-התורה לזכותו של משלחם — כ"ק אדמו"ר שליט"א, כאשר כל אחד משתתף ורוכש לעצמו זכות בכתיבת כמה אותיות. המשימה התקבלה בהתלהבות רבה בקרב כל השלוחים — שכעבור זמן אף זכו לתשובתו ועידודו הקי של כ"ק אדמו"ר שליט"א "שהספר תורה יהיה לשם ולתפארת".

במשך כל השנה כתב הסופר הנודע הרה"ח ר' אליעזר-צבי שי' זירקינד את ספר-התורה בידחילו ורחימו' כשבמשך הזמן ההתענינות הולכת וגוברת ויותר ויותר שלוחים מבטיחים לעצמם את זכות החשתתפות בכתיבת הספר.

שינוי בתוכנית.

התוכנית המקורית היתה לסיים את ספר התורה ביום הבהיר י"א ניסן בשנה זו אולם עקב המאורע המצער של פטירת הרבנית הצדקנית ע"ה הוחלט לעשות מאמץ ו"לדחוק את הקץ" במחצית החודש קודם לכן, לקראת השלושים. ככל שהתקרב מועד סיום כתיבתו כן גברה גם התכונה וההתרגשות בקרב השלוחים בכל אתר ואתר, ואכן לקראת היום המיוחל היה ספר-התורה כמעט מושלם — 'לשם ולתפארת'.

מארבע כנפות תבל.

יום חמישי כ"א אדר ה'תשמ"ח. בית המדרש הגדול ב-770 מלא וגדוש מפה לפה בהמוני החסידים והתמימים, כשבולטים במיוחד מאות השלוחים שהגיעו מכל העולם, מארץ-הקודש, מאוסטרליה, מאנגליה, מרוקו, צרפת, ברזיל, ארגנטינה, אורוגוואי, קנדה ומכל רחבי ארצות-הברית. על השולחן הארוך שעל גבי בימת ההתוועדויות מונח ספר-התורה כשלידו הסופר הרב זירקין והמנחה הרב משה קוטלרסקי איש ה"מרכז לענייני חינוך", ושורה ארוכה של נכבדים. לא רחוק מהם התמקמה התיזמורת שמנעימה מצליליה בין מוזמן למוזמן ובין אות לאות.

בכתיבת האותיות האחרונות מתכבדים כל 'שלוחי המלך' הנוכחים בשעת מעשה, הרבנים הגאונים חברי הבד"ץ 'דקראון-הייטס' שליט"א ועוד רבנים ומורי הוראה, חברי המזכירות של כ"ק אדמו"ר שליט"א, אנשי ה"מרכז לענייני חינוך" וחברי "אגודת חסידי חב"ד.

על פני השלוחים — הנקראים בזה אחר זה לכתיבת אותיות בספר-התורה — ניכרת התרגשות רבה. ביניהם, שלוחים מבוגרים העומדים על משמרתם עוד מזמן כ"ק אדמו"ר הרי"ץ נ"ע וישנם גם שלוחים צעירים ממש שזוהי להם השנה הראשונה או השנייה של התנסות במסירות נפש במלחמת הקודש. אין כל נשיאת דברים ונאומים, שכן הזמן קצר והמלאכה מרובה ביותר. במירוץ "מרתוני" מקריא הרב קוטלרסקי — שמנחל את האירוע ברוב כשרון ומצליח לשוות אופי נעלה ומרומם למעמד הקדוש — את מאות השמות שבעליהם עולים, כותבים, ומפנים מקום לבאים אחריהם.

לעני כל ישראל.

ההתרגשות גוברת כאשר כל המכובדים כבר כתבו אותיות ונשארו רק שתי המילים האחרונות. המנחה הרב קוטלרסקי מזמין את הסופר לכתוב את המלה "כל" לעילוי נשמת ולזכרון הרבנית הצדקנית נ"ע "שתמליץ טוב בעד כולנו ובעד — יבדלחטי"א — כ"ק אדמו"ר שליט"א", ואת המלה האחרונה "ישראל" לזכות כ"ק אדונו מורנו ורבנו שליט"א.

עם סיום הכתיבה מברך היוזם, הרב נתן גור-אריה, ברכת 'שהחיינו' (כשלידו פרי חדש) ואילו המנחה מכריז בהתרגשות שלוש פעמים "יחי אדונו מורנו ורבנו" כאשר הקהל כולו עונה בקול "יחי, יחי, יחי". בינתיים מוזמן ר' צבי פקר, שהוא גם היה צורך הכתר, כדי להסביר לציבור את משמעותו המופלאה של הכתר המיוחד במינו. מסתבר שזו משימה לא קלה — תורה שלמה יש כאן: בראש הכתר — אבן יקרה ומתחתית שמו של המגיד הקדוש ממעזריטש, וזה רומז על פנימיות וחיצוניות ה"כתר" בספירות הקדושות, הבעל-שם-טוב והמגיד. על 7 פיסות הכסף שנמשכות מראש הכתר לעיגול התחתון חרותים שמות 7 הספירות הקדושות המשתלשלות מאלו העליונות כשמתחת לכל ספירה שם סיפרו של כל אדמו"ר בהתאם לסדר הספירות הידוע: ספר התניא על ספירת תחכמה, וכן הלאה, עד לליקוטי שיחות מתחת לספירת המלכות... 30 ספרי תורה פזורים בסדר מיוחד על-פני הכתר כמנין ספרי התורה שכתב משה רבינו ע"ה. מתחת לאבן הטובה שבראש הכתר — כדור בצורת העולם ועליו חרותות המלים: "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה" (שלוחים או לא...), ועוד כהנה וכהנה נפלאות עמוקות...

"אתה הראית".

ו...הנה הספר מושלם, מוכן ומזומן וממתין לזכות הגדולה להיכנס לתוך ארון הקודש בחיכל הקודש בין "ידידיו" שאר ספרי התורה. מתכוננים לאמירת פסוקי "אתה הראית" — כפי המנהג — אך לפני כן "למנצח יענך". כך היה גם, למי שזוכר, בסיום ס"ת של משיח. באמירת המזמור מתכבד הרה"ח רבי יוסף חלוי וינברג שליט"א וחקחל הגדול אומר אחריו בהתרגשות פסוק בפסוק.

מגיע תורו של "אתה הראית" ובכל פסוק מתכבד שליח מיבשת אחרת. כך מיוצגים כאן בפסוקים, השלוחים מכל יבשות תבל. "את הפסוק ויהי בנסועי" — מכריז המנחה הרב קוטלרסקי — "יגידו תלמידי הישיבה שהם השלוחים דלעתיד". הפסוק האחרון, לזכות כ"ק אדמו"ר שליט"א, נאמר על ידי הקהל בהתלהבות מיוחדת.

בהגבתו ובגלילתו של הספר מתכבדים — בנוסף לכתיבת אותיות שנעשתה קודם לכן על ידם — שני מזכירי כ"ק אדמו"ר שליט"א הרב בנימין קליין וחרב יהודה ליב גרונר, שאף נושא את הספר בידי מתכת לחופה שחורמה אל-על ומסכה בכבוד מלכות את ספר-התורה. כאן ההתלהבות גוברת והשמחה פורצת. קהל הרב מקיף אותו בחגורה- הדוקה כאשר כל אחד מתאמץ להגיע אל ספר התורה ולנשקו. הריקודים רק מתחילים...

ספרי התורה הותיקים מוצאים מארון הקודש ובאים לקבל את פני "ידידים" החדש, לקול צלילי התזמורת המלהיבה מול ארון הקודש הפתוח: "שישו ושמחו בשמחת תורה"... שעה ארוכה של שמחה אמיתית באירוע קדוש, במקום נעלה וביום סגולה מיוחד.

שיחת-הקודש.

זה עדיין לא הכל. הפסקה מוכרחת לתפילת מנחה וערבית ו... לשיחת הקודש המפתיעה שהושמעה מפי כ"ק אדמו"ר שליט"א (שחזר דח עתה מהאוהל הק') מביתו, לרגל סיום ה-30 והתחלת התקופה הבאה בעבודת ה'. מאוחר יותר בערב נערך ביהמ"ד לסעודת מצוה גדולה ומפוארת כאשר על-יד שולחן הנשיאות: הרבנים הגאונים וזיקני השלוחים שליט"א. הרה"ח רבי יצחק-דוד גרונר שליט"א מאוסטרליה — דיבר בלהבת אש קודש על הצורך בהתקשרות למנחגי הדור ועל הכוחות אותם הוא מעניק לשלוחיו עושי רצונו. את סדר הדברים והשתלשלות הדורות בבתיבת ספר תורה הביא בפני הציבור מי שעמד מאחורי כתיבת הספר מתחילתו ועד סופו במסירות רבה הרה"ח ר' נתן גור-אריה. הוא גם סיפר על השמחה וההתרגשות של כל אותם השלוחים שבאו בגופם להשתתף במעמד נשגב זה ואשר הביעו את רגשותיהם באוזניו.

הרב אברהם שם-טוב — שהודח בתחילת דבריו, בשם כל השלוחים, להרב נתן גור-אריה על עבודתו המסורה להצלחת המבצע — עמד גם בהמשך דבריו על כללות תפקידו החשוב של השליח, על חובותיו וזכויותיו. הגאון רבי דוד חנוין שליט"א עורר על חוספה והתחזקות בלימוד התורה, ואילו את דבר תבדי"ץ דשכונת — 'קראון הייטס' הביא הגאון הרב יהודה-קלמן מארלאו שליט"א. כמו-כן נשאו דברים השלוחים המפורסמים הרב שבתי אלפרין מברזיל והרב נחמן סודאק מאנגליה. ובזאת תם חלקה הראשון של ההתועדות, שהונחתה בטוב טעם על ידי המנחה הרב משה קוטלרסקי. רק

אז החל החלק השני וה"פנימי" של החתוועדות, שנמשכה שעות ארוכות לאחר מכן.

ההפתעה הגדולה.

דומה שעם כל המיוחד הנפלא והגדול שבמסופר עד כאן, הרי שהעיקר וההפתעה הגדולה באמת באו למעשה רק יומיים אחר-כך, ביום השבת קודש, כאשר בהתוועדות הקודש המיוחדת (ראה "יומן") חקדיש כ"ק אדמו"ר שליט"א כמעט מחצית מהדברים על אודות סיום כתיבת ספר התורה ועל עבודת השליחות והקשר בין שני אלה: "באים עתה מסיום כתיבת ספר תורה שנכתב על-ידי שלוחים מכל מדינה ומדינה שהתאחדו בכתיבת אותו ספר תורה. דבר זה קשור גם עם המסופר במגילת אסתר שנקראה בחג הפורים (שממנו באים עכשיו) שאחשורוש ואסתר שלטו ואיחדו קכ"ז מדינות, שכנגדן קיים המספר קכ"ז דקדושה (וכפי המבואר בתורת החסידות)".

"וימי הפורים לא יעברו ... וזכרם לא יסוף מזרעם", וכפי שמבאר הבעל-שם-טוב על המשנה "הקורא את המגילה למפרע (והיינו כדבר שקרה פעם) לא יצא" אלא יש להתייחס למגילה כאל דבר שקורה בכל יום, כן הוא בספר-תורה, אשר התורה ניתנת בכל יום מחדש".

על פי תורת הבעל-שם-טוב, יש לקשר את (סיום כתיבת ספר) התורה עם (כתיבתו על-ידי) השלוחים; התורה היא חוכמתו ורצונו של חקב"ה עד ליעצמותו יתברך, והוא שלחה למטה ונשתלשלה מדרגה לדרגה עד לעולם הזה התחתון והגשמי".

"גם ענין אפר הפרה שנועד לטהר את הטמא, נעשה במקום הרחוק ביותר, מחוץ למשכן ולגי מחנות ואז בכוחו לחפוף את הפך החיים ל"ואתם הדבקים בחי' אלוקיכם חיים כולכם היום", שזוהו גם תפקידו של השליח הנמצא בריחוק מקום על מנת להפיח חיים רוחיים בסביבתו".

כל אלה הם ציטוטים ספורים של משפטים בודדים מן הדברים הארוכים והנפלאים שנאמרו אודות עניינים אלו בהתוועדות הקודש.

"קמפוס חיה מושקא"

בהשתתפות קהל אלפים במעמד מרטיט ומרגש
הונחה אבן — הפינה

ל"קמפוס חיה—מושקא שניאורסאהן"
ע"ש הרבנית הצדקנית נ"ע

ההתרגשות הגיעה לשיאה שעה שכ"ק אדמו"ר שליט"א
הגיע במפתיע למקום האירוע ומסר את ברכתו והשתתפותו

המעמד היה משמח, מרנין לב וגם מרטיט ומרגש עד דמעות, שכן הבנין החדש ייקרא "קמפוס חיה מושקא שניאורסאהן" ע"ש הרבנית הצדקנית נ"ע. לקראת סוף המעמד המיוחד והנפואר הזה הייתה גם הפתעה רבת, שאיש לא ציפה לה וחכל התרגשו ממנה.

הסכמה וברכה.

יום ראשון בהיר וחמים שלא כרגיל בעונה. באמצע חיום, 12 בצהריים, 'קראון הייטס' על אנשיה נשיה וטפה לבשה חג. הכל נוהרים אל 'לעפערטס' עוו. בין הרחובות 'ברוקלין' ו'ניו-יורק'. שם, ליד בנין ישן ועזוב, ששימש בעבר כמרכז רפואי ידוע, אולתרה במה ולאורך הרחוב נפרשו מקומות ישיבה, חציים לאנשים וחציים לנשים וסביב להם באו גם הסף. בימת הנשיאות צפופה בנכבדים. רבנים חשובים, מנהלי מוסדות ונציגי ציבור מפורסמים, כמו נציג הבית הלבן, נציג המימשל והעירייה של 'ניו יורק' ורבים אחרים.

במרכז - מר פרלמן, נשיא חברת התמרוקים "רבלוף", ה"זבולוף" הגדול שבזכות נדיבות ליבו מתרחש המעמד המרשים שיביא בעז"ה בנין מפואר. היה זה מיד עם החסתלקות. כמו כל בית ישראל, היה גם מר פרלמן נתון בהלם. ביזמת ידידו הקרוב, הרב אברהם שם טוב, הוא החליט שצריך לעשות משחו מיוחד לכבוד ולזכרון הרבנית הצדקנית, וההחלטה נפלה על "בית רבקה". הרבי שליט"א נותן את ברכתו והסכמתו גם על השם וההחלטה כולה עוברת לפסים מעשיים.

לפני תחילת האירוע עברו ליד כ"ק אדמו"ר שליט"א בחלוקת הדולרים הנדיב מר פרלמן ועימו שאר הנדיבים שתורמו למבצע המיוחד, כאשר כולם זוכים לקבל מלא חפניים מברכותיו הקדושות של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

ברכתו של הנשיא רייגן.

האירוע נפתח ע"י הנגיד הרב צבי הירש חיטריק ונוהל ע"י הרב

יעקב יהודה הכט. פותחים בתפלה. החזן ר' משה טלישבסקי קורא את פרק פ"ז בתהלים לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית ע"ה,

ואת פרק פ"ו לזכות, יבלחט"א, כ"ק אדמו"ר שליט"א. הקהל המרוגש עונה פסוק בפסוק.

אחר כך החלה התכנית. ברכותיו של הנשיא רייגן, של המושל קומו, של ראש העיר קאץ - מוקראות ע"י נציגיהם האישיים. כולם מברכים על האירוע ומאחלים כי דמותה הנערצת של הרבנית ע"ה תשרור במוסד. בין הדברים משלב המנחה, הרב הכט, דברי תודה וברכה לכל המסייעים לקיום והתפתחות "בית רבקה" מאז ועד היום.

"גיבורי כח עושי דברו".

"בית רבקה" הוא מוסד החינוך בין כתליו מתחנכות בנות חב"ד, אלו המקימות בתים נאמנים בישראל ויוצאות, לצד בעליהן ה"תמימים", ל"שליחות" הקדושה של הפצת תורה ויהדות בכל העולם. זו העילה המוצדקת לחזמתנו של השליח הנודע מ'אוסטרליה', הרב ר' יצחק-דוד גרונר, אל המירקופון. בחתרגשות רבה, שסוחפת אחריה את אלפי הנוכחים, הוא מתאר את פעולותיהם הנשגבות של בוגרות בית רבקה, וקורא עליהן את הפסוק "גיבורי כח עושי דברו" - דבר מלכו של עולם.

הרב גרונר משמיע ברכה לכל התומכים והמסייעים ומאחל כי בקרוב נראה את הבנין כולו עומד על תלו, כלול בהדרו. כולם מצטרפים ב"אמן" רבתי.

עתה בא תורו של מר פרלמן עצמו. במלים קצרות הוא מודה לה' על הזכות שנפלה בחלקו להיות הרוח החיה בחקמת הקמפוס ע"ש הרבנית הצדקנית נייע ומאחל למוסד הקדוש הצלחה רבה.

"וגילו ברעדה".

מכאן עוברים אל הנאום המרכזי. זה של הרב אברהם שם טוב. בכשרון רב הוא מרתק את קהל האלפים שמאזין ברוב קשב, בדומייה, כאשר הוא מעלה קוים לדמותה של הרבנית הצדקנית נ"ע. "חדוה תקיעא בליבאי מסטרא דא", הוא אומר על הרגע הגדול, ההיסטורי, בו מונחת אבן הפינה לבנין החדש של "בית רבקה" שיציע את המוסד המפואר קדימה; ו"בכיה תקיעא בליבאי מסטרא דא" - על הסתלקות הרבנית הצדקנית נ"ע. למרות שבדרך כלל מגלים את הגודל והשגב של רגעים מסויימים רק במבט לאחור, לעתים - כעבור שנים רבות, הפעם רואים מיד כי מדובר ברגע גדול ונכבד. 'היסטורי'. הרגע שיתן תנופה רבתי לחינוך הבנות ברוח החב"דית המקורית - משולב בזכרון הרבנית נ"ע - קובע חרב שם טוב. עוד ברכה - של מר גולדין מעירית ניו יורק, שבין הדברים, ששולבו בפסוקים ומאמרי חז"ל, מכריז על עצמו כחסיד ליובאוויטש. תמו הדברים, עוברים אל המעשה בפועל. בזה אחר זה מתכבדים הרבנים וה"זבולונים" לצקת מלט אל אבן הפינה ובלב כולם מפעמת השמחה, החתרגשות והתקוה.

חתרגשות מיוחדת עוררו בקרב קהל חילדות הרבות בנות שבוע, שבועיים וחדש, הנושאות את השם חיה-מושקא, שהוזמנו לשבת בשורה הראשונה כאורחות הכבוד...

ההפתעה המרגשת.

קחל, שחתרגש עמוקות והתמלא תקוות, החל להתפזר, וכאן באה ההפתעה הגדולה.

לפתע נראית המכונית של כ"ק אדמו"ר שליט"א ב'ברוקלין עוו'. הרב אברהם שמטוב ומר פרלמן ממחרים להתקרב. ואז הרבי שליט"א מוסר 470 דולר (כמנין "חיה מושקא") ואומר את הדברים הבאים (בתרגום מאידיש): "אני נוסע אל הציון של כ"ק מו"ח אדמו"ר ואחיה גם אצלה. היום בלילה הוא יום חולדתה, וזו (470 דולרים) החשתתפות ממנה וממני. יהי רצון שנשמע בשורות טובות..."

כשהרב שם-טוב חזר ברמקול על דברי הקודש - יכולת לחוש ב"זרם-החשמלי" של התרגשות שעבר בין קהל האלפים.

יום שישי, כ"ב אדר.

היום יצא לאור ספר אגרות קודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א חלק ו' הכולל את אגרותיו הקדושות מקץ תשי"ב [ובכך נשלמת סדרת האגרות (הניתנות לפירסום) משנת תשי"ב שחללה בכרך הקודם חלק ה']. התאריך אותו נושא הספר הוא כ"א באדר.

...

הודעת הגבאי לאחר תפילת מנחה בבית כ"ק אדמו"ר שליט"א היום כי תפילת קבלת-שבת תתקיים בשעה 6.30 ב-770 שימחה את הלבבות לאין קץ ובכך אושרה ביאתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א ל-770 לשבת קודש. למעלה משעה לפני הדלקת הנרות הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א ל-770.

ליל שבת-קודש, ושבת-קודש ויקהל-פקודי, כ"ג אדר, פרשת 'פרה', מברה"ח ניסן.

אזירה מרוממת ומרגשת עד לדמעות שררה ב-770 עת נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת קבלת שבת, בית הכנסת צפוף יותר מצפוף ... בקרב הקהל הצפוף בולטים גם השלוחים שהגיעו לקראת יום ה'30 ל-770. שמחת ההתרגשות על בואו של כ"ק אד"ש ל-770 באה לידי ביטוי גם בשירה הספונטנית, האדירה, הפורצת מפי כל, שעה שנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית המדרש. גם התפילה ובעיקר בעת המנגינות בתוכה, מבטאת געגועים מחד ומסירות והתקשרות מאידך. לקראת סיום ה"לכה דודי" מעודד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בידו הק' שוב ושוב ולא מרפה... בסיום התפילה, בטרם הכריז הגבאי את ההכרזות השגרתיות וחלא שגרתיות, כמוהו ככולם מלא בהתרגשות ושמחה, שיגר מעל גבי הבימה, בשם כל הקהל, ברכה נאמנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א שהשיב עליה בשפתיו הקדושות: "אמן"... (שנבלע בשאגת האמן האדירה שפרצה מפי כל הנוכחים). שבת מברכים בבוקר: בשעה 8.30 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית המדרש — הגדוש כבר באדם — לאמירת תהילים בציבור. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר את הקדישים שלאחר כל ספר וספר כשהוא עומד כמעט משך כל התהילים. בשעה 10.00 נכנס לתפילה. קריאת התורה נעשתה בספר החדש שנכתב על-ידי השלוחים ושכתיבתו נסתיימה ביום חמישי (יום ה-30) האחרון. כ"ק אדמו"ר שליט"א עלה לבימת הקריאה תיכף לאחר שביעי לאמירת החצי קדיש. לאחר קריאת ההפטר חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א למקומו. כשהוחזר ספר התורה לארון הקודש שרו הכל (כמנהג לאחר הקריאה הראשונה בספר תורה) "שישו ושמחו בשמחת תורה", כשכ"ק אדמו"ר שליט"א שנשאר על מקומו פנה לעבר הקהל וספר התורה ומחא בכפיו הקדושות משך זמן מה, גם לאחר שספר התורה נכנס כבר לתוך ארון הקודש. היה זה מעין "שמחת-תורה קטן" שלא ספק נרשם כאחד מהאירועים המרגשים ביותר בתקופה זו.

ההתוועדות.

בשעה 1.30 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א כשהקהל שר בעוז את מנגינת

"שישו ושמחו..." שטעמה הטוב נשאר עוד מהתפלח... וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בהליכתו בתנועות עזות.

ההתוועדות המיוחדת מאוד, נפתחה — ועם ענין זה המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א מכל מיני כיוונים ו"פנים" גם בחלקה הגדול של ההתוועדות — אודות ספר התורה שנכתב זה עתה על-ידי השלוחים. (ראה בכתבה נפרדת חלקים מהשיחות שם).

בדברו על השלוחים, הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א את אותם אלה שלא דווקא טוב וקל להם בחייהם הגשמיים, כשהוא מביא על כך את המובא במפרשים אודות כל שבטי ישראל שתולדותיהם היו מרובים משל שבט לוי (הקטן בגדלו) אף ששבט לוי לכאורה היה הראשון במעלה והוא לבדו אשר לא נכשל בחטא העגל וזאת — מסבירים במפרשים — משום ששבט לוי לא היה בשיעבוד מצרים ולכן גם לא זכה לברכה המיוחדת של "כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ".

זוהי גם התשובה והעודד לאותם שלוחים החיים חיי צער בגשמיות. דווקא הם כוחם ועבודתם גדולים והם אלו שיזכו לאותה ברכה של "כאשר יענו אותו", אזי "ויפרו וישרצו וירבו ויעצמו במאוד מאוד". במילים במאוד מאוד "צעק" ממש כ"ק אדמו"ר שליט"א וצמרמורת קלה עברה בלב השומעים.

בכלל האוירה בהתוועדות היתה עד כמה שניתן לומר מאוד 'פריילאכדיקע' ונראה שכ"ק אדמו"ר שליט"א עושה הכל כדי לעודד את הקהל ולחזקו בעבודה מתוך שמחה...

פעמים, בניגונים שבין השיחות, מחא כ"ק אדמו"ר שליט"א כפיים במרץ רב, כשהדבר מגביר את ההתלהבות והשמחה. לאחר חלוקת המשקה לכל ההתוועדות הקשורות עם הקמת בתי חב"ד חדשים וכדו', החל כ"ק אדמו"ר שליט"א שלא כרגיל — לנגן את ניגון ההקפות לאביו רבי לוי"צ ז"ל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א חדגיש גם לכל אורך ההתוועדות את הענין של "והחי יתן אל ליבו". החל מהרש"י ד"ה "וירקעו את פחי הזחב" כאשר לכל יהודי נותנין "זחב" אלא שהוא מנצלו לצורך בנית "בית-המקדש", וכן ברש"י ד"ה: "לך רד" (אגב, הוא מפרשת חשבוע שעבר וגם בו היה ביאור נפלא ומיוחד). בפסוק זה באה ההדגשה על מעלתו העצומה של כל יהודי ויהודי שגם בשביל אחד שנמצא במצב ירוד כל-כך ונכשל בחטא העגל, הרי "גדולתו" של משה רבינו שאין לו — חלילה — כל שייכות לענינים אלה, תלויה, כביכול, בזה. כמו כן ברמב"ם ובלקוטי לוי"צ.

בסיום ההתוועדות המיוחדת הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל הקהל — לחשלים מי שלא הספיק — לומר "לחיים" על משקה המשמח, כמו כן לברך ברכה אחרונה מתוך שמחה, בגלל הקהל הגדול ירד — מאוחר יותר — כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת ערבית לבית המדרש הגדול.

יום ראשון, כ"ד אדר.

הנחת אבן הפינה לבנין ה"קמפוס — היה מושקא" ע"ה שישמש את המוסד "בית רבקה" — בפרק ה- 30.

יום שני כ"ה אדר, יום הולדת הרבנית הצדקנית נ"ע.

בבוקר, לאחר שנסתיימה כבר תפילת שחרית בביתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א לקומה העליונה כשחלק מן הקהל כבר הספיק לעזוב את הבית. לפתע ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א חזרה למטה, ניגש לעמוד התפילה (הסטענדר המיוחד, הובא תיכף ומיד ואז עבר כ"ק אדמו"ר שליט"א אליו) ופתח בשיחת-הקודש המופלאה. תוך דקות מילא קהל ההמונים המופתע את 770, שם נשמעה השיחה בשעת מעשה. השיחה נפתחה בדברים אודות יום הולדתה של הרבנית הצדקנית נ"ע, ובהמשך הדברים (בצינו כי הענין לזכות ולעילוי נשמתה) דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א על ההצעה בקשר למנהגי יום הולדת של כל יהודי ויהודי, אנשים, נשים וטף וכו' (שיחת-הקודש, מוגהת ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, הופיעה מאוחר יותר בפני עצמה).

בשיחה עורר גם על ימעות חיטיו, ועל ההכנות לקראת חג הפסח, בגשמיות וברוחניות, ולאחר השיחה חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א שטרות לצדקה — לכל הקהל הרב.

השיחה וחיידושיה הביאו לגל התעוררות חדש וכבר באותו ערב היו מסיבות יום הולדת פרטיות, שהפכו להתוועדויות חסידיות פנימיות, בהשתתפות ציבור נרחב.

במסגרת לימוד הרמב"ם היומי ג' פרקים ליום, החל היום לימודן של הלכות קידוש החודש הקשות בספר 'זמנים'. בהתאם לכך, הרי שבנוסף לשני הספרים החדשים על חכמת התכונה שיצאו לאור בשבוע שעבר, החלו שני המחברים גם במסירת שיעורים צמודים לפרקים הנלמדים מדי יום, כשהתמים החשוב יצחק קלר מוסר את שיעורו בשיבת 'אחלי-תורה' ואילו הרב יוסף לאש מעביר שיעור ב-770 בנוכחות קהל גדול, בעזרת דיאגרמות ומפות מיוחדות הממחישות את ההלכות ומקלות את הבנתן.

יום רביעי, כ"ז אדר.

ביומיים אלה אופים במאפיית המצות של 'קראון-הייטס' את המצות של תלמידי הישיבה. על-פי סדר חלוקה מראש, משגיחים התמימים שיחיו — כל אחד במשמרתו — על האפייה שנעשית בדקדוק רב ובהקפדה יתירה. אחד ההידורים הבולטים באפיית מצות אלו הוא, החלפת קרש הרידוד בין כל מצה למצה, הווי אומר: קרש חדש לכל מצה.

בסוף השבוע התבשרנו על בוא כ"ק אדמו"ר שליט"א ל-770 לקראת שבת-קודש. (כשעה ורבע לפני כניסת השבת, הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א ל-770).